

GAŠTANKO Č.3

**ŠKOLSKÝ ČASOPIS
ZŠ s MŠ ODBORÁRSKA 2,
BRATISLAVA**

**Školský rok 2011/2012
(február – apríl)**

Milí Gaštankovia,

odkedy sa vám do rúk dostalo posledné číslo časopisu Gaštanko, sa na našej škole udialo veľa zaujímavých udalostí. Našu školu navštívil minister školstva, ale aj noví žiaci, ktorí prišli na zápis. Dozviete sa, ako bolo štvrtákom a piatomom na lyžiarskom zázazde, kto vyhral v školskom kole Hviezdoslavovho Kubina, ale aj to, aké pocity sprevádzali tohtoročných deviatakov pri Monitore. Žiaci z našej školy boli úspešní v súťaži Európa v škole, ale takisto aj v iných súťažiach.

Príjemné čítanie časopisu vám praje redakčná rada.

Zápis prváčikov

VÁHATE, KAM ZAPÍSAŤ VÁŠHO PRVÁČIKA?

PUŠTITE HO NA ÚŽASNÝ VÝLET ZA POZNANÍM

Srdečne Vás pozývame na ZÁPIS DO PRVEHO ROČNÍKA ZŠ pre školský rok 2012/2013 v dňoch:
10. februára 2012 od 14.00 do 18.00 hod.
11. februára 2012 od 8.00 do 12.00 hod.

Základná škola s materskou školou ODBORÁRSKA 2 831 02 BRATISLAVA

Zameranie školy
Školský vzdelávací program je zameraný na:
♦ rozšírené vyučovanie výtvarnej výchovy a cudzích jazykov
♦ vyučovanie cudzích jazykov cez predmet – metóda CLIL
♦ bilingválne vyučovanie

Priority
• Integrované tematické vyučovanie
• Vyučovanie cudzích jazykov – anglický, španielsky, nemecký
• Vyučovanie informatickej výchovy a predmetov s podporou IKT
• Spolupráca s krajinami Európskej únie – Anglicko, Španielsko, Taliansko
• Integrácia žiakov so špecifickými vzdelávacími potrebami
• Vytváranie podmienok pre individuálny rozvoj potrieb každého dieťaťa.

Podporené projekty školy
• Medzinárodný projekt Socrates – Comenius
• Otvorená škola – ihrisko pre všetkých
• Zdravá škola – škola chrbtice
• Módná tvorba detí
• Enviroprojekt – Náučný chodník
• Infovek
• Výskumný projekt UK v Bratislave
• Modernizácia vyučovacieho procesu

Minioškolka Univerzita
• Kúľka, výtvarnosť, módná tvorba, literárny, športový, tanecový.

Modernizácia vyučovacieho procesu
• výpočtová technika – internet, nemecký, anglický, španielsky, vietnamský jazyk

Kontakt:
www.zsodborba.edu.sk
skola@zsodborba.edu.sk

Tel.: 02/49202611
Fax: 02/49202613

Už sa na našich nových prváčikov tešíme a dúfame, že sa im “u nás” bude páčiť.

Tancovali sme pre ministra

Dňa 9. 2. 2012 sme sa celý deň nedokázali sústrediť. Že prečo? Poobede k nám mal prísť pán minister školstva Slovenskej republiky.

Prišiel pri príležitosti otvorenia našej novej strechy a 120. výročia našej školy. My (Naty, Veroniky, Nela, Laura, Ami a Ja) sme si pripravili tanečnú zostavu, ktorú ochotne vymyslela Natka. Strašne sme sa snažili, kúpili sme si špeciálne tričká, poprosili sme p. uč. Spáčilovú a p. uč. Miznerovú aby nás namalovali a učesali. Naš tanec mal veľký úspech a myslím, že sa všetkým celé vystúpenie páčilo. Na konci predstavenia sme sa rozlúčili a spokojné sme sa tešili ako sme pánovi ministrovi spríjemnili jeho ministerský deň.

Nakoniec sa chcem poďakovať p. uč. Spáčilovej a Miznerovej, že nás krásne učesali a pripravili.

Ďakujem, za 5.A Terezka S.

Dňa 9.2.2012 k nám prišiel minister školstva a starosta.

Ako to 5.B trieda „znášala“?

Veronika Matysková: „Normálne.“

Natália Pavlovská: „Po dlhom nervovaní to dopadlo dobre.“

Veronika Marianna Jánošová: „Celkom dobre, zvládla som to.“

Nela Mária Fúcelová: „Ušlo to.“

Aminata Diarra: „Dobre.“

Tereza Spáčilová: „Bolo to super, myslím, že sme si to všetci užili.“

Laura Magátová: „Išlo to dobre.“

Sviatok zamilovaných - Valentín

Sviatok všetkých zamilovaných. Alebo sviatok lásky?

V každom prípade, Valentín sa trávi v okruhu najmilovanejších. Na Slovensku sa ako darček dávajú všelijaké nepotrebné blbostičky: sošky anjelikov so srdiečkami, srdiečkové vankúšiky, haldy čokolády a celé kytice kvetov. Väčšinou ruží. Proste veľa sladkých vôní, červenej farby a všetko je v tvare srdiečka. Ako vždy. Páči sa mi zvyk, ktorý sa presadil hlavne v Anglicku: „valentínky“. Ide v podstate o list alebo pohľadnicu, v ktorej je zamilovaná básnička, vyznanie, no proste valentínka. Ale čo majú robiť tí, čo akurát nie sú zamilovaní? Myslím, že každý má najkamošku, ktorú by stopercentne potešil malý darček, hoci aj taká gýčová soška. A tí čo ju nemajú? Aj mamičky by sa niečomu potešili.

Ako si urobiť Valentínku

Potrebuješ:

Zamilovanú pohľadnicu

(najlepšie s obrázkom srdiečku)

Ružovú/ červenú fixku, nálepky srdiečok

Postup:

Na pohľadnicu napíš zamilovanú básničku alebo nijaký iný texty

Polep celú Valentínku srdiečkami.

Zisti si adresu a môžeš svoju Valentínku poslať!

Ak si trápiš hlavu čo napísať tu je básnička ktoré sa ti môže hodiť:

Na Teba myslím, keď slnko vychádza.

Na Teba myslím, keď sa končí deň.

Na Teba myslím, keď už všetci spia.

Na Teba myslím, keď snívam sen.

Pýtaš sa prečo?

Lebo Ťa Milujem!

Stránku pripravila Tereza Spáčilová, 5.A

Prečítali sme si v TV OKO denníka SME

Čo si myslia deti

Vietnamci majú radšej Česko

Odpovedajú deti zo Základnej školy Odborárska v Bratislave

Prípravila: Alena Štífilová / Foto: Vladimír Šimček - SME

Pre každú krajinu je niečo typické. Čo je typické pre Česko?

Alan (12): Vepřo, knedlo, zelí. A Jaromír Jágr.

Dara (13): Pivo.

Tereška (11): České filmy. Napríklad Dědicství aneb Kurvaohotutník.

Matuš (12): Waldstein. Historická postava, čo zohrala veľkú úlohu v českých dejinách.

Alci sú Češi?

Matuš (12): Celkom milí. Slovenčina je podľa nich jemnejšia, znie im tak detsky.

Tereška (11): Na dovolenie sú niekedy neslušní. Rozhadzujú odpadky.

Dara (13): My chodíme v lete na turistiku do Tatier a otec mojej kamarátky sa sťahoval, že žili dolu z Kriváňa, pretože sa blížila búrka, a stredí dve Česky, čo práve vyrážali hore v ťapkách. Sú nerozumní, čo sa týka turistiky. Oni nemajú kopce.

Lucia (12): Pôčila som, že Češi si viac plánujú život.

Má niekto z vás rodinu v Česku?

Dara (13): Batanec mojej mamy žije

s manželkou v Čechách, môj otec tam študoval a ja tam chcem tiež študovať.

Matuš (12): Ševčtinu mojej rodiny tvoria Češi. Presťahovala sa tam sestra aj brat môjho otca.

Tereška (11): Môj otec je z Čiech.

Lucia (12): Ja mám rodinu v Česku a zdá sa im strašne smiešne slovo mihalnica.

Alci sme my Slováci?

Tereška (11): V rádiu dávali, že Thajčanky si myslia, že Slováci sú najlepší milenci.

Alan (12): Český hokejista Jaromír Jágr povedal, že slovenské dievčatá sú najkrajšie v Európe.

Danko a Tono sú z Vietnamu. Čo je typické pre túto krajinu?

Danko (11): Rýžová polievka.

Alan (12): Saké a žltá hviezda s červeným pozadím. A naša škola. Chodí do nej veľa Vietnamcov, blízko je aj ubytovňa, kde žijú.

Matuš (12): Ho Či Min, veľký vietnamský vodca. Pomenovali po ňom aj Ho Či Minovo Mesto. Bol komunista, oni už nie

sú komunisti, takže mesto premenovali. Vietnam bol kedysi rozdelený na sever a juh, juhu pomáhali Američania.

Dara (13): Nedávno sme mali v škole aj kurz vietnamčiny, pretože rodičia sa sťahovali, že ich deti už nepoznajú vietnamskú kultúru, pretože sa narodili na Slovensku.

Viete po vietnamsky?

Tono (11): Trochu. Keď sa rozpráva mama s otcom, nič nerozumiem, ale keď sa rozprávam s otcom, tak čo viem, poviem po vietnamsky, čo neviem, po slovensky. Oco tomu rozumie.

Danko (11): Ja viem dobre, lebo chodím často do Vietnamu.

Ako vnímajú Slovensko vo Vietname?

Tono (11): Niektorí ani nevedia, že Slovensko existuje.

Danko (11): Oni poznajú len Česko.

Tono (11): Do Česka totiž chodia vystupovať vietnamské hviezdy, všetci z Vietnamu chodia do Česka, a nie na Slovensko.

GEOGRAFICKÁ OLYMPIÁDA

Dňa 7.2.2012 sme sa ráno zišli v škole. Vyzeralo to ako úplne normálne ráno, no deň pokračoval v napätí . Išla som s Luciou Vlčíkovou, Matúšom Obrcianom, Simonou Szilliovou a Petrom Bombom Geografickú olympiádu. Keď sme prišli na školu Za kasárňou, rozdelili nás do kategórií podľa ročníka. Dostali sme na začiatok jeden papier, ktorý sa skladal z **Miestnej časti** a **Teoretickej časti**. Potom sme mali pätnásť minút prestávku a písali sme ďalší test **Praktickú časť**. Bolo to náročné.

Keď som sa dozvedela, že som **úspešná riešiteľka**, skoro som vyskočila z kože.

Natália Pavlovská

GRATULUJEME!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!

Na slovíčko

Dnes sme si podali pani učiteľku Sekáčovú.

Zistili sme, prečo učí na našej škole.

Kedy ste sa rozhodli byť učiteľkou ?

Keď som skončila strednú školu premýšľala som čo budem robiť a keďže mám dve mladšie sestry a vždy ma bavilo sa o ne starať rozhodla som sa byť učiteľkou.

Bola vysoká škola ťažká?

Áno bola ťažká hlavne matematika a biológia.

Ako ste sa dozvedeli o našej škole?

Našla som si ju na internete.

Páči sa vám na našej škole? Zmenila by ste niečo?

Mám túto školu rada pretože je tu príjemná atmosféra a sú tu výborní učitelia aj žiaci. Postavila by som tu prístavbu a nadstavbu. Ešte by som urobila nejaké miestnosti pre učiteľov a pre žiakov.

Ďakujeme , žiačky 5.A

Školské kolo

Novomestský škovránok

Výsledky:

1. Kategória:

1. miesto - Barborka Fridrichová- 1.A
2. miesto - Vikinka Tížňovská- 3. B
3. miesto - Fatou Diarra- 2.B

2. Kategória:

1. miesto - Martin Quam- 6. A
2. miesto - Nela Fúčelová - 5.A
3. miesto - Aminata Diarra- 5.A

3. Kategória:

1. miesto - Simonka Szilliová-8.A
2. miesto - Veronika Červenková-7.A
3. miesto - Darinka Hudecová- 7.A

Do okresného kola postupujú umiestnení na 1. a 2. mieste.

Okresné kolo: **3. miesto - Martin Quam -6.A**

Srdečne blahoželáme!!!!!!!!!!!!
EVŠ -výtvarná
okresné kolo

3.miesto v I.kategórii Dawid Sziecko

1.miesto v II.kategórii Samko Hromec, Samko a Danko Pangráč, Libor Kolár

2.miesto v II. kategórii Paulínka Lešková,

EVŠ - Literárne práce okresné kolo

2.kategória : PRÓZA

1.miesto : Paulínka Lešková, ZŠ s MŠ, Odborárska 2

3.miesto : Martin Charles Quam, ZŠ s MŠ Odborárska 2

3.kategória : PoÉZIA

1.miesto : Barbora Sláviková, ZŠ s MŠ Odborárska 2

3.miesto : Livia Rydzoňáková, ZŠ s MŠ Odborárska 2

1. miesto v OK literárnej súťaže EVŠ - 2. kategória- próza

Pomoc zvieratkám v srdci Európy.

Kde bolo, tam bolo, bola raz jedna krajina, ktorá ležala v srdci Európy. V nej žil od dávna slovenský národ. Pod vysokými horami v malej chalúpke vyrastal múdry chlapec Mirko so svojou matkou. Od malička mal rád prírodu a zvieratká. Rád sa s nimi hral, zabával, pozoroval ich a pomáhal im.

Jedného dňa k nim zavítal na návštevu kamarát Kurt z Rakúska. Spolu chodievali do lesa a spoznávali prírodu.

Na vychádzke po lesnej čistinke sa zoznámili s jeleňom - kráľom lesa. Jeleň sa im prihovorel ľudskou rečou: „, Prosím vás, chlapci, lesné zvieratá by potrebovali vašu pomoc. Keď napadne veľa snehu, majú málo potravy, nemajú čo jesť. Prosím vás, pomôžte zvieratkám prežiť krutú zimu.“ Chlapci hneď povedali jeleňovi – kráľovi lesa, že radi pomôžu. Mirko poslal k svojim priateľom do Poľska, Rakúska, Maďarska, Česka poštových holubov s prosbou o pomoc pre ich lesné zvieratká. O niekoľko dní sa poštové holuby vrátili s dobrými správami. Z nich sa dozvedel, že mu priatelia z rôznych krajín Európy pomôžu. A tak jedného pekného dňa priviezli ujovia z Poľska seno, z Rakúska bukvice, z Maďarska ovos, z Česka kamennú soľ. Chlapci sa potešili a každý deň prinášali do lesa túto darovanú potravu, aby im pomohli krutú zimu prežiť.

Zvieratká boli za pomoc veľmi vďačné. Zrodilo sa medzi nimi silné priateľstvo. Keď skončila zima a prišla jar, priviedli ku chlapcom svoje mláďatká. Srna prišla s malým srnčekom, medvedica s medvediatkami, diviачica s prasiatkami, líška s líšťatami, vlčica s vlčatami a priletelo veľa vtáčikov so svojimi malými vtáčencami, ktoré im od radosti zaštebotali jarňý koncert.

Prišli preto, aby poďakovali chlapcom, za prežitie tuhej zimy. Mirko s Kurtom im sľúbili, že im budú i naďalej pomáhať. Tak sa zrodilo pevné priateľstvo medzi ľuďmi a zvieratkami v celej Európe. Deti v európskych krajinách sa dozvedeli o vzácnej pomoci, ktorou chlapci pomohli prežiť zimu lesným zvieratám. Veľa z nich sa rozhodlo, že budúcu zimu pomôžu zvieratkám vo svojich krajinách.

Paulínka Lešková,5.A

3. miesto v OK literárnej súťaže EVŠ - 2. kategória- próza

Ako chcem ochraňovať prírodu

Veľmi rád chodím do prírody. Slúži mi na relaxovanie, uvoľnenie od stresu, športovanie, túlanie sa za dobrodružstvom a zbieranie lesných plodov. Pomáha mi, keď sa prechádzam, obdivujem jej krásnu rôznorodosť a farby. Rozmýšľam, či sa to zachová aj pre moje deti. Čítal som, že v Európe je veľa ohrozených druhov. V číslach to vyzerá dosť hrozivo: 42% cicavcov, 43% vtákov, 45% motýľov, 30% obojživelníkov, 45% plazov a 52% sladkovodných rýb žijúcich v prírode, aj asi 800 typov rastlín. Priznám sa, dosť ma to šokovalo

V lete som bol som na Orave na návšteve našich známych. Je to rodina so siedmimi deťmi. Nepotrebovali smetný kôš, všetko vždy použili alebo spálili. Zbierali čučoriedky vždy o 6 ráno. A ja som išiel tiež s nimi. Bolo to zábavné a relaxačné. Všimol som si ako dobre poznajú prírodu a vedia ju využívať. Bylinky používali namiesto liekov. Vodu brali z potoka pri dome. Kúrili si vlastným drevom. Namiesto autom, chodili všade pešo alebo na bicykli. Ráno pili domáce kravské mlieko a čo zostalo, použili na syr alebo tvaroh. Najviac ma bavilo šúľať korbáčiky na kolene. Aj kravu som dojl! Páčilo sa mi tam a sľúbil som si, že sa pričínim o záchranu prírody. Budem recyklovať, chrániť prírodu, nebudem míňať toľko energie a elektriny, budem podporovať unicef. Chcem pomáhať všetkým na celom svete, ale to sa nedá.

Nie som vedec ani politik, aby som dokázal zmeniť zákony a rozmnožovať zvieratá. Ale som turista, ktorý sa môže správať k prírode s úctou a láskou. Nebudem nechávať odpad v lese alebo trhať zriedkavé kvety. Nebudem si objednávať v reštaurácii exotické ryby a podobne. Prihlásil by som sa do organizácie na ochranu zvierat a pomáhal by som pri chytaní pytlíakov. Naučím aj svoje deti vážiť si to, čo majú .

Martin Quam, 6.A

1. miesto v OK literárnej súťaže EVŠ - 3. kategória- poézia

Čo mi najviac vadí?

Keby sme tak žili
v ideálnej zemi,
keby sme už nemuseli
na ničom nič meniť.

Boli by sme šťastní
a mali sa len radi,
s nikým sa už nemuseli
o kadečo vadit'.

Lenže svet je iný,
ako by som chcela,
poctivých je málo,
a zlodejov veľa.

Svet je plný klamstiev,
zrád a podvodov.
Každý sa stará len o to,
aby bol sám za vodou.

Preto, ak sa pýtate,
čo mi najviac vadí,
jedna vec, čo zmeniť chcem,
správanie nás, ľudí.

Na zmene k lepšiemu
pracovať všetci musíme.
Nebyť takí sebeckí,
spoločne to skúsime.

Čím sú lepší ľudia,
tým je lepší svet.
Každý dobrý skutok,
je malým krokom vpred.

Učme sa byť slušní,
aj keď to nejde hneď,
netreba veľa námahy,
stačí len trocha chcieť!

Barbora Sláviková, 9.A

3. miesto v OK literárnej súťaže EVŠ - 3. kategória- poézia

Malá zmena dokáže veľa

*Jedni z výšky na svet hľadajú,
no ďalší len z hĺbky vyzerajú.
A tí čo trpia, dobre vedia,
že len malú nádej majú.*

*Často ľudia sami len ťažko žijú.
Ťažko pomôžu, aj keby chceli.
Pre vlastné deti jedlo nemajú,
sami by pomoc potrebovali.*

*Ak pomoc poskytnúť chceš,
nemôžeš, lebo sám ju potrebuješ.
A ak ju poskytnúť môžeš,
len za svojím ideš a na ostatné kašleš.*

*Takto to funguje vo svete.
Ani Európa výnimkou nie je.
A vy, čo veci zmeniť chcete,
zamyslite sa, čo všetkého príčinou je.*

*Ja sama chcem veci meniť.
Ale už veľmi dobre viem,
že to ľudia sa musia zmeniť.
Že to je to, čo chcem.*

*To, aby sme sa hlavne my zmenili.
Veď koniec koncov všetko, čo sa deje,
svojím konaním sme my spôsobili.
Čo bolo príčinou, nech aj riešením je.*

*Všetko, čo sme kedy zničili,
aby sme desaťkrát späť vrátili.
Veď určite aj táto vec jediná,
by celý zničený svet zmenila.*

*Ľudia v mojej Európe, počujte!
Na chvíľočku sa teraz zastavte
a všetkým vôkol seba ukážte,
že aj vy lásku sebe máte!*

Lívia Rydzoňová, 9.A

3.B navštívila Policajný zbor

Bolo tam super. Hovorili tam o zlých závislostiach ako napríklad: fajčenie, pitie, alkohol a užívanie marihuany. Boli tam aj náučné panely. Hovorili tam aj o tom, že ak maloletý užíva alkohol, marihuanu alebo fajčí, môže zomrieť. Na náučných paneloch bolo: čo môže poškodiť fajčenie a dokonca tam bolo aj detské väzenie. Hrali sme aj hru na špeciálnom koberci. Na tom koberci boli obrázky, keď stúpim na obrázok kde je fajčenie, alkohol, marihuana, idem znova na štart. Na konci nám pani policajka dala odznaky. Potom sme napísali - nakreslili svoje rozhodnutie.

Lenka Mrázová 3.B

Učili sme sa, že nemáme piť alkohol a nemáme fajčiť. Hrali sme sa hru. Bolo tam super. Dostali sme tam odznaky ktoré boli pravé a dostali sme aj nálepky. Ukázali nám ako budú vyzerat' plúca, keď budeme fajčiť. Čítali sme si veci o fajčení a o pití alkoholu. Bola tam váha, ktorá nám povedala, čo všetko by sme si mohli kúpiť za 800 vyfajčených cigariet. Mne sa páčilo väzenie. Hra sa volala - Tvoja správna voľba. Hádzali sme veľkou kockou. Keď sme stúpili na marihuanu, tak sme sa museli vrátiť na štart. Namiesto figúrky sme sa tam pohybovali my. Boli sme tam celá trieda. Katka Snopková 3.B

...pokračovanie

V utorok sme išli električkou ku policajtom. Naučili sme sa veľa zaujímavých vecí. Naučili sme sa, že fajčenie nie je vhodné pre deti aj dospelých a môže zabíjať. Alkohol nemôže piť dieťa do 18 rokov, lebo potom môžu ísť rodičia do väzenia. Marihuana je nebezpečná látka. Mne sa najviac páčilo papierové väzenie, v ktorom sme sa mohli fotiť. Potom tam bol stôl, kde sme sa učili o marihuane, alkohole aj o fajčení. Tento deň ma veľa naučil a viem, že nikdy nebudem piť a fajčiť.

Katka Turóciová

Keď sme išli do policajného zboru, naučili sme sa veľa vecí, napr.: o drogách, marihuane a alkohole. Najviac sa mi páčilo väzenie a prezentácia o alkohole. Bolo tam aj zrkadlo, ktoré ukazovalo, ako by sme vyzerali opití. Hádzali sme kockou a hrali sme ľudské človeče. O drogách sme sa naučili, že sa nemajú používať a ani kupovať, pretože sú veľmi nebezpečné. O marihuane sme sa naučili, že sa z nej vyrábajú cigarety a o alkohole sme sa naučili, že keď ho vypijeme veľa prestaneme rásť. Tak som si zapamätal, že nikdy nebudem tieto veci používať.

Marián Beladič

Zúčastnili sme sa divadelného predstavenia EUROTRIP

Ráno o ôsmej sme mali stretnúť pri škole. Všetci sme vyrazili na anglický koncert. Pešo sme išli na električkovú zástavku. Potom odtiaľ až do Kultúrneho strediska na Vajnorskú.

V divadle sme si mali všetci posadať na miesto. Predstavenie o chvíľu začalo. Zrazu sa len ozvalo: “Pán profesor!”. Prišla upratovačka, ktorá chcela ísť profesorovým teleportom do Maďarska za svojou láskou. Profesor povedal: “Jasné Gitka, všetko je prichystané pod ňe, ale, nieže tam budete viac, ako desať minút, lebo sa už nevrátite”, ale v tom prišiel celý zadýchaný školník za profesorom a hovorí: “Pán profesor, rýchlo musíme ísť do Albánska lebo sa pokazilo tesnenie, voda až po kolená.”

“Dobre, ideme,” vtedy sa teleportovali do Albánska. Jedna žena im podala tesnenie, potom sa vrátili, a keď profesor prišiel Gita bola strašne nahnevaná. Tak jej profesor sľúbil, že môže ísť druhým portom kam chce. Tak sa Gita vybrala za frajerom Atilom do Maďarska. Keď bola v Maďarsku, tak tam stretla Atilu a spolu spievali koňovi do ucha. Bolo to celkom zábavné. Na rozlúčku jej dal Atila štipľavú papriku. Keď sa vrátila, chcela ísť do Benátok. Videla tam karneval a mala odfoťiť mužovi krajinu. Obyčajná scéna. Vrátila sa vtedy, keď profesora seklo, tak išli na Island, kde sa okúpali v horúcich prameňoch. A na konci išli do Litvy, kde mali rokovú kapelu. Tieto vtipné scény dopĺňali informácie o jednotlivých krajinách v anglickom jazyku.

Keď koncert skončil, vyrazili do Polusu. Celé to bolo super. Všetkým sa koncert páčil

Alan Dolán, 7.A

Niečo o divadle:

Herci v predstavení vtipne rozohrali témy **MULTIKULTURALIZMU** v Európe ako aj dôležitosť komunikácie v cudzom jazyku, v súčasnosti prevažne **"in English"**. Vhodne boli včlenené fakty i zaujímavosti o rôznych európskych krajinách alebo mestách – Albánsko, Maďarsko, Island, karneval v Benátkach a napokon spevácka súťaž v Litve. Všetky tieto miesta spájal "teleport" na nemenovanej SŠ/VŠ na Slovensku. Humorné dialógy postáv - roztržitého profesora Karola Žinčicu, upratovačky Gitky i kotolníka Pištika posúvali dej dopredu. Žiaci sa zabávali, ale zároveň sa aj zážitkovou formou učili používať rôzne jazykové stratégie.

Deviatáci písali "MONITOR"

Ako naši deviataci prežívali týždeň pred Testovaním 9 aj samotné Testovanie si prečítajte z ich spomienok:

(P.S. Výsledky Testovania sú super. Všetci sú spokojní!!!!)

Je priam fascinujúce, ako rýchlo čas ubieha a zároveň sa tak neúprosne vlečie. Ako by to bolo iba včera a čuduj sa svete, už je tomu týždeň, čo som písala obávaný test, ktorý mesiac pred tým strašil už kopu deviatakov. V podstate ani presne neviem povedať, či som bola nervózna alebo tú pachuť pocitov inicioval strach. V každom prípade môžem otvorene konštatovať, že aj nátlak okolia ma utvrdil ešte väčšími v neistote, ako keby som mala písať ďalšiu obyčajnú päťminútovku. Nie, toto nebola ľahká päťminútovka a ani opakovanie učív z učebnice, ale zákerná prax, pri ktorej som musela hľadať niekde v hlave gombík s názvom logika a popríklad ho aj zapnúť. Reč je teda skôr o slovenčine ako matematike kde odo mňa našťastie nechceli, aby som si jeden najnezáživnejší text prečítala desaťkrát. Síce neviem, čo chcú vlastne tí vážení pani z ministerstva školstva preveriť, ale aspoň pre mňa akési číselka teda v tomto prípade percentá nezohrávajú žiadnu dôležitú úlohu. Osobne z toho nemám teda veľmi dobrý pocit a ak sa aj ukáže, že ten vnútorný nepokoj nebola iba ďalšia predbežná panika, nevadí. Svet sa kvôli tomu nezrúti a moja budúcnosť nezanikne ako Mezopotámia. Uznávam, že veľa škôl berie do úvahy najmä monitor alebo si na ňom zakladajú, ale naďalej zostávam tvrdohlavým idealistom dôverujúci najmä samému sebe a nie výsledkom na papieri. Ako sa hovorí, všetko sa dá len treba chcieť, a ja sa chcem dostať na umeleckú. Takže môj súdny deň ešte len príde vo forme talentových skúšok, kde podám plný výkon za každú cenu a hlavne preto, lebo si verím a spolieham sa na seba.

Beňová Anna-Mária

Pre niekoho slovo Monitor znamená len obrazovku od počítača, ale my, deviataci, vieme, že má aj iný, pre nás dôležitejší význam. Na Monitor som sa začal učiť asi vo februári. Riadil som sa však frazeologizmom: Všetko treba robiť s mierou, a tak som sa toho sám moc nenaučil. Našťastie nám v škole zriadili doučovania, na ktorých som sa konečne niečo naučil. Čas ubehol ako voda a zrazu som sa prebudil 14. marca. Hneď som vedel, že ma v škole čaká monitor. Bral som to v pohode, aj keď slovenčiny som sa trochu bál. 7:40 sme sa všetci deviataci stretli pred školou a spoločne sme šli dnu. Testovanie dokopy trvalo niečo vyše dve hodiny a všetci skonštatovali, že bolo ľahšie ako čakali. Aj tí, čo sa najviac báli, povedali, že to bolo jednoduchšie ako očakávali.

Teraz už len čakáme na výsledky. Dúfam, že to dobre dopadne.

Peter Bomba

O Monitore som ani nechcela počuť. Aj tak som ale chodila na doučovania a doma som si robila monitorové testy. Čím bol deň D bližšie, tým viac som sa ho bála a mala som pocit, že nič neviem. Deň pred Testovaním som si povedala, že na to kašlem a nebudem stresovať a hlavne sa už nebudem učiť. No na druhý deň ráno som mala úplne iné pocity. Zvládnem to? – tá veta mi neustále krúžila v myšlienkach. Keď sme sa stretli v triede, všetci vyzerali v pohode, že sa neboja. Len ja som si sadla celá bledá a vystresovaná na stoličku a čakala som na test. Keďže som Si trochu pokazila, povedala som si, že na matematiku už kašlem. Napíšem ju tak, ako ju napíšem. Po matike to zo mňa všetko opadlo a ja som bola rada, že už to mám za sebou. Ešte šťastnejšia som bola na druhý deň, keď sme si hovorili správne odpovede a ja som zistila, že mám viac správnych odpovedí ako som si myslela.

Veronika Molnárová

Odkedy sme sa začali pripravovať na Monitor, nerobila som si z toho ťažkú hlavu. No keď som sa zobudila 14.marca, pár hodín pred monitorom, chytila ma panika. Cestou do školy som sa snažila na to moc nemyslieť. Ale v tej chvíli, ako som stála pred školou a čakala na ostatných, zacítila som pocit ako nikdy predtým. Všetci mi hovorili že to je pocit strachu, že nie som jediná, čo sa bojí. „Táňa, veď sa neboj, to všetci zvládneme!“ povedal Peťo a ku tomu dodal Peki: „Veď je to len obyčajná písomka.“ Ako náhle sme sa posadili, dojedli všetky čokolády a postupne napísali obidva monitorové testy, strach sa stratil. Teraz len treba čakať a dúfať, že sme sa nebáli zbytočne! DRŽTE NÁM PALCE! :)

Táňa Onderová

Každého deviataka čaká monitor. Test od ktorého závisí vaše vzdelanie budúcnosť. Sú tí ktorí vravia že to je malina a druhý ktorý vás stresujú ako napr. učitelia otázkami „som zvedavá na teba ako to napíšeš, keď nedávaš pozor“. Stres už na vás bude pôsobiť týždeň, dva pred monitorom keď si spomeniete na to že pred chvíľou ste si hovorili že mate ešte mesiac. Je to tu mate 4 dni s víkendom sa ešte učiť. Ja osobne som si z toho veľkú hlavu cez víkend nerobil. Urobil som si 3 možno 4 monitory. Po víkende prichádzajú na rad 2 krátke, rýchle dni. V škole iba 5 hodín, 2 matiky, 3 slovenčiny a v utorok naopak. Stres sa už u mňa prejavoval nevoľnosťou a bolesťami brucha utorok so robil všetko preto aby som sa ešte naučil to čo som si nezapamätal napr. objem ihlana a podobne matematické vzorce. Cez noc som si moc nepospal lebo som stále myslel na to že čo ak dostanem okno a nebudem nič vedieť. Sedem, nula, nula. Zdalo sa mi že budík tak hlasno nevrešťať ako teraz. Prídete do školy, zazvoní a vy zistíte že svoju budúcnosť ovplyvníte za 20minut. Stoly rozmiestnene tak že opisovať sa vám podarí veľmi ťažko lebo ste rozmiestnený ako šachovnica. Prejde 2 a pol hodiny a každý sa každého sa pýta na výsledky. To je tá chvíľa keď zistíte kde ste asi urobili chyby. Pri ceste domov si hovoríte že už je to za vami, no bohužiaľ v škole musíte ešte 3 mesiace pokračovať. Už vám zostáva len čakať 2 týždne na výsledky a vtedy sa dozviete ako to bude s vašou budúcnosťou, prijatím na str. školy a gymple. Filip Lajcha

Za posledné dva týždne pred osudným monitorom boli moje pocity rôzne. No najviac som pociťovala psychickú únavu a neskutočnú bolesť hlavy. Tá bolesť nebola zo stresu, ale s toho, že do mňa natlačili toľko vedomostí, že v mojej hlave bolo úplne tesno. No v ten osudný deň to bolo úplne opačné. Všetci okolo mňa boli v strese. Len ja som bola úplný flegmatik s úsmevom na tvári. Veď osud je osud. „A to čo som sa nenaučila za posledné štyri roky sa už za dva týždne určite nedoučím.“ povedala som si. A tak to aj dopadlo. Otvorila som monitor a začala som krúžkovať to, čo sa mi najviac ľúbilo. Snáď to nedopadlo až tak zle. Pri odchádzaní z triedy som sa pozrela na ostatných. Nevydržala som sa nesmiať. Ten stres čo mali, bol smiešny. No nečudujem sa im. A môj pocit po monitore? Bola som taká ako pred ním, počas neho a aj po ňom. Jedine čo ma teší, je to že už nemáme toľko testov a učenia. Kristína Sláviková

Monitor, tak čím začať? Bolo to ťažké doučiť sa veci ktoré som za tie 4 roky už zabudol a ktoré sa mi učiť nechcelo. Samozrejme že som sa spočiatku učil hlavne iba v škole však komu by sa chcelo. Navyše niektoré veci ktoré sme sa aj učili tak boli nudné.

A najhoršie na tom bolo že sa nám potom minuli aj monitory a nemali sme čo robiť. Tak keď sme ich už urobili všetky sme si ich opakovali alebo robili kompará. No keď už prišli tie dva dni pred monitorom začali byť trochu nervy. Už sme začali všetci trošku stresovať. Ale najhoršie to bolo v stredu ráno keď som vstal. Vtedy boli zatiaľ tie nervy za celý ten čas najväčšie. V stredu ráno som pre istotu skôr vstal aby som si ešte stihol kúpiť aj nejakú tú čokoládu. Keď boli čokolády nakúpené už sa len stačilo odhodlať podísť ku škole. Vtedy sa tie nervy ešte viac stupňovali. Našťastie sme ale ku škole všetci došli o 7:25 takže sme si stihli aj prehodiť pár slov pred tým než sme tam vošli. Ani sme sa nenazdali a už to bolo zrazu bolo 7:45 už sme sa museli pomaly priblížiť ku triede. Keď sme do nej vošli posadali sme si do lavíc a začali sme počúvať čo a ako máme robiť. Keď nám to už dovysvetľovali mohli sme začať písať. Ako prvú sme začali písať slovančinu tak že to bolo OK. Keď sme ju dopísali vošli sme von a tam sa radili čo sme mali správne a čo zle. Potom sme napísali matematiku a keď sme ju dopísali sme si mohli konečne vydýchnuť že konečne je to za nami.

No a teraz už len treba čakať na výsledky ešte asi týždeň alebo dva. Tak nám držte palce nech to dobre dopadne. Norbert Štefanka

Dva týždne pred monitorom:

Od každého som počula otázku: „Aký máš pocit pred monitorom?“ Klasická odpoveď: mávla som rukou a odvetila „Tak ako každý.“ To znamená, že... Vlastne ani nie. Každý má iný pocit a ten môj bol samé stresy.

Dva dni pred monitorom:

Ešte horšie ako, keď sa na tú istú otázku pýtali pred dvoma týždňami. Ešte väčšie stresy. Stále som bola zavretá doma za učebnicami. Strašne som sa bála ako to napíšem.

Deň s veľkým „D,,

Celá trieda bola pred školou. Odbilo 7:45 a šup šup do školy. Škola sa otvorila a my sme vystrašený prekročili prah školy a nervami. Ako sme vošli do školy tak sme sa rozutekali do tried kôli tomu že sme nemali všetky pomôcky. A v tom zazvonilo. Všetci sme išli do treidy s otázkou „bude to ťažké?“ Posadali sme si do lavíc a rozdali nám papiere. Podsledná veta dozoru: „A môžete začať.“ A ostalo ticho. Ruky sa mi potili a triasla som sa od nervozity.

Deň po monitore:

Ako prvá matematika. Začali sme si preberať monitor. Mala som zmiešané pocity a scvrknutý žalúdok.

Štvrtá hodina bola slovenčina. P.uč. Nám začala čítať otázky a odpovede. Kebyže si aspoň pamätám správne odpovede.

TERAZ VŠETCI ČAKÁME NA VÝSLEDKY.

Nikola Madrova

Lyžiarske šialenstvo alebo ako sme sa boli pozrieť na Martinky

Po veľmi únavnej (a vtipnej) ceste autobusom, sme konečne zaparkovali. Dozvedeli sme sa, že nemáme(!) opustiť autobus, ale samozrejme sme tento zákaz porušili. Celí nadšení sme sa vyváliať v snehu(čo sa nám neskôr vypomstilo). Kufre, lyže a lyžiarky sme preložili do auta, pretože autobus nemal reťaze. Potom sme sa po šiestich vopchali do taxíkov. Auto zastavilo pred drevenou chatou, ktorá vyzerala vcelku biedne. Neskôr sme sa dozvedeli, že to nebola naša chata. Tak sme schytili tašky a s fučaním, funením a nadávaním sme ich dotrepali do nášho hotela. Hotel bo veľmi pekný a izby takisto. Rozdelili sme sa a z posledných síl vyšli po schodoch a našli svoje izby. Potom sme sa vybalili, obliekli sa do lyžiarskeho a s obavami, že sa dolámeme, sme sa doteperili na svah. Už na nás čakali naši tréneri: prísny Jaro, priateľská Miška a vtipná Baška. Rozdelili nás do piatich skupín:

1. najlepších z najlepších
2. ešte kúsok a ste najlepší
3. dobrí
4. no tak
5. vy ešte neviete lyžovať?

Väčšina z nás sa dostala do trojky. Po lyžovaní sme sa navečerali a potom sme mali program. Každý večer to šlo približne rovnako, až na zmenu programu a pár drobných úrazov na svahu. Pobyt sa mi veľmi páčil a nehovorím to len zo slušnosti☺. Najradšej by som si to ešte pretiahla asi tak na dva týždne. Chcem sa veľmi, veľmi, veľmi poďakovať všetkým učiteľkám, trénerom , animátorom...

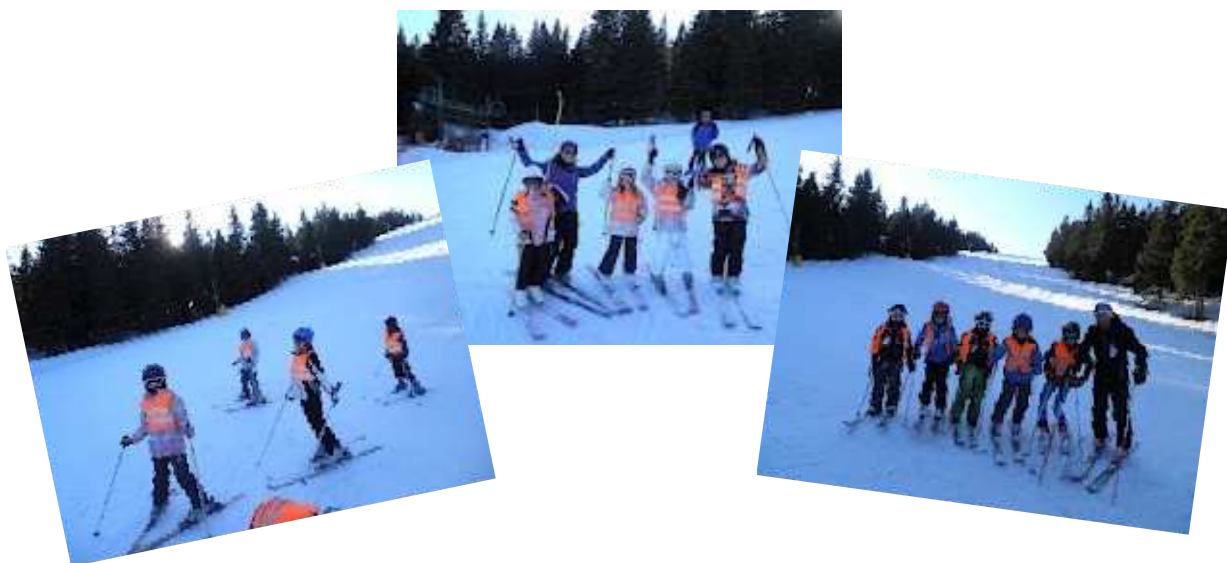
Tereza Spáčilová 5.a

Lyžiarsky výcvik

Dňa 19.3.2012 sme konečne prišli na Martinské hole. Najprv nám rozdelili izby a potom sme sa vybalili. O 15:00 vyrazili na malý kopec, kde nás rozdelili do skupín od prvej až do piatej skupiny. Bolo to ako so známami. Do skupín nás rozdeľoval inštruktor Jaro. Tí, ktorí nikdy nestáli na lyžiach učila lyžovať inštruktorka Baška. Najradšej sme chodili na sedačkovú lanovku. Po večeri nás mala animátorka Miška, ktorá nám vymýšľala aj s Jarom a Baškou hry, ktoré sme hrali asi do 21:00. Po hrách sme vždy išli na izby a mali sme večierku do 22:00(aj tak sme všetci boli dlhšie hore). Ráno bol budíček a išli sme na rozcvičku (ktorú všetci neznášali). Po raňajkách sme išli lyžovať na svah. Po troch hodinách lyžovania sme mali obed a siestu a zasa sme išli lyžovať na 3 hodiny na svah (v jeden deň sme síce boli na prechádzke, po ktorej sme všetci boli mokří). Po tom únavnom lyžovaní sme išli na chatu a mali sme večeru. Na programe nám učiteľka čítala o výprave na Severný pól. A takto to bolo celý týždeň. A v piatok sme po týždni išli domov autobusom.

Spomienky Veroniky Jánošovej a Laury Magátovej 5. trieda

Hviezdoslavov Kubín - školské kolo

I. kategória

Poézia-1.miesto: Samuel Hromec 4.B

2.miesto: Frederika Červenková 3.B

3.miesto: Nina Kardošová 3.A

Próza-1.miesto: Samuel Pangrác 4.B

2.miesto: Lucia Burgerová 4.A

3.miesto: Linda Hoang 2.A

II. kategória

Poézia-1.miesto: Patrícia Sláviková 6.A

2.miesto: Alica Štefanková 6.A

3.miesto: Laura Magátová 5.A

Próza-1.miesto: Tereza Spáčilová 5.A

2.miesto: Darina Hudecová 7.A

3.miesto: Veronika Červenková 7.A

III. kategória

Poézia-1.miesto: Livia Rydzoňová 9.A

2.miesto: Laura Kratochvilová 8.A

Próza-1.miesto: Simona Szilliová 8.A

2.miesto: Barbora Sláviková 9.A

3.miesto: Veronika Molnárová 9.A

Okresné kolo 2.miesto: Samuel Pangrác

Všetkým recitátorom blahoželáme!!!

Deň učiteľov

28. marec sa u nás pokladá za sviatok všetkých pedagogických pracovníkov. Je spätý s menom učiteľa národov - Jana Amosa Komenského. Tento veľký pedagóg svojou pedagogickou činnosťou i náhľadmi sa zaradil medzi významné osobnosti v dejinách myslenia. Bol jedným z prvých bojovníkov za poskytnutie vzdelania ľuďom bez rozdielu pohlavia, rasy a sociálneho postavenia.

Prebojoval ideu názorného vyučovania, žiadal psychologický prístup

k vyučovaniu i k samému žiakovi. Okrem potreby všeobecnej školskej dochádzky, vyučovania v materinskom jazyku ,

vyslovil aj požiadavku prirodzenej výchovy, pedagogického realizmu, ako aj ďalšie pozoruhodné myšlienky o škole a učiteľovi. Bol hlboko presvedčený o tom, že dobrá škola robí človeka lepším. Takýmito návratmi do žiackych a študentských čias si vytvárajú obraz o poslaní učiteľa, jeho zodpovednej práci, za ktorú patrí všetkým učiteľom úprimná vďaka.

Veronika Jánošová, Veronika Matysková, Laura Magátová,

Nela Fúcelová 5.trieda

Deň učiteľov

Milá pani učiteľka,
nie ste žiadna mučiteľka.
Ste veľmi milá,
ste ako taká víla.

Moja triedna učiteľka,
je pracovitá ako včielka.
Na každej hodine je šťastná,
A vždy je veľmi krásna.
Niekedý sa hnevá, ale aj tak je stále milá.
Niekedý sa prebudí zo strašného sna,
ale vždy vstane do krásneho dňa.
Svojich žiakov učí rada,
a pomôže každému keď padá.

Deň učiteľov

Milé pani učiteľky
dnes je Váš deň
tak Vám pekne poprajem.

Veľa zdravia šťastia lásky nech sa Vám nerobia vrásky.

Pripravili žiačky 5.a

Pani učiteľky, oslavujte,
pani učiteľky,
skončili sa starosti
všetky,
aspoň na jeden deň,
tak Vám úprimne
prajeme,
dobrých žiakov,
nie lajdákov,
lásky, šťastia, zdravia za všetkých Vašich žiakov.

PANI UČITEĽKY
ONES JE VÁŠ DEŇ.
TAK VÁM PEKNE POŽELUJEM,
VEĽA ŠŤASTIA LÁSKY,
ABY STE NEMALI VRÁSKY.

Moja obľúbená kniha

Ahoj volám sa Ami a moja obľúbená kniha sa volá : Nina malá alchymistka. Je to o jednom dievčati, ktoré má veľa kamarátov a zisťujú veľa rôznych vecí. Táto rozprávka je veľmi dobrodružná, lebo skúmajú a robia veľa nebezpečných vecí. Túto knihu som dostala od mojej tety na narodeniny. Autorom tejto knihy je Moony Witcherova. Knihu som dostala v roku 2010.

Moja obľúbená kniha

Mám rada veľmi veľa kníh , vôbec som si nevedela vybrať, o ktorej budem rozprávať.

Moja obľúbená kniha je Upírske denníky - je to veľmi dobrá kniha o Upíroch.

Túto knihu napísala L.J.Smithová a je to kniha, v ktorej sa hlavná postava Elina dostane do mesta, kde jej zomreli rodičia, ale keď prišla do školy, spoznala upíra Stefana. K tejto knihe som sa dostala tak, že mi ju mamina kúpila na narodeniny. Veľmi by som odporučila túto knihu hlavne pre ľudí, ktorí majú radi upírov. Veľmi sa mi páči brat Stefana Damon, ktorý je veľmi zlý, ale zamiluje sa do Eliny.

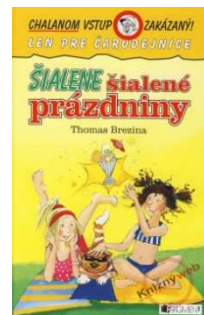
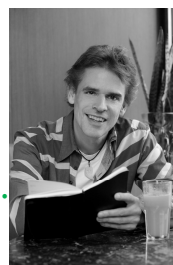

Moja obľúbená kniha

volám sa Veronika Marianna Jánošová a mám 11 rokov. Moja obľúbená kniha sa volá Polnoc od Jacqueline Wilson. Je dobrá preto, lebo tam píš o pravdivých príbehoch. Našla som ju v knižnici , keď som si v nej listovala, zdala sa mi zaujímavá. Potom som si ju požičala.

Volám sa Laura Magátová mám 11 rokov.
Moja obľúbená kniha je od Thomasa Brezina
Chalanom vstup zakázaný!
Je dobrá preto , lebo je smiešna.
Túto knihu som dostala na Vianoce v roku 2010.

Háďanky

**Veľké ušká, ňufák malý,
radi by sme sa s ním hrali.
Je tiež symbol Veľkej noci,
mrkvičku zje bez pomoci.
(cajaZ)**

**Z prútia upletený býva,
plno dobrôt sa v ňom skrýva.
Na piknik ho zoberieme,
obrus pod ním rozprestrieme.
(kíšoK)**

**Hlávka z trávy vykúka,
spod brezy i spod buka.
Tenká stonka, žltý kvet,
rozveselí letný svet.
(avapúP)**

